

натъ и да ги гости. Показа ся, какво въ образъ ать на тія странници былъ *Господь*, и съ Него два *Ангела*. Господь подтвърди Аврааму, какво, слѣдъ една година, ще му ся роди сынъ. Това ся испални, ако и да бѣше тогасъ Авраамъ сто годинъ.

Богъ показа въ примѣръ на потомство то вѣра та и послушаніе то Авраамово, особенно така: заповѣда Аврааму, да принесе сынъ ать си Исаака въ жертва. Авраамъ угради жертвенникъ, турна на него дрѣва, и на дрѣва та Исаака, и вдигна веке ножъ ать да го заколи: но Ангелъ, по Божіе повелѣніе, задържа рѣка та му.

За това послушаніе Богъ не само Авраама благослови, но врече ся *да благослови въ негово то стѣме вси тѣ земни народи*. Това означаваше, какво отъ Авраамово то племе ще да ся роди Спаситель міра.

Отъ Исаака ся роди *Іаковъ*, който ся именуваше друго яче *Израилъ*, а отъ Іакова дванадесетъ сынове. Сички тѣ тии ся наричахъ *Патріарси*, сирѣчь, Праотцы: защото съ родоначальници на *Еврейскій атъ народъ*.